

ningen, ville dette for 1951—52 have medført en merudgift for staten på omkring 90 mill. kr. Da man ikke har anset det for hensigtsmæssigt at forøge statens udgifter og dermed statens skatteudskrivning med et sådant beløb, har man i stedet foreslået en løsning, der ikke blot medfører den af kommissionsudkastet tilsigtede forenkling af kommunernes regnskabsførelse, men tillige bevarer refusionsforbundets udlignende virkninger, samtidig med at statskassens udgifter ikke forøges.

Dette resultat opnås ved at fastsætte tilskud til udgifterne i gruppe A til 50 pct. og til udgifterne i gruppe B til 95 pct. og derefter — efter regnskabsårets udgang — påligne kommunerne $\frac{1}{3}$ af det samlede udbetalte tilskud efter tilsvarende regler som tidligere anvendt ved fordeling af refusionsforbundets udgifter.

Ved fastsættelsen af disse satser er der taget hensyn til, at tilskudet i gruppe B bør være en del større end tilskudet i gruppe A, at det samlede statstilskud — efter at den fornævnte trediedel af tilskudet er pålignet kommunerne — bliver af samme størrelse som den andel af udgifterne, der hidtil har været båret af statskassen og den fælleskommunale udligningsfond tilsammen, og at kommunernes endelige andel af hver enkelt af de betydeligste udgiftsposter bliver nogenlunde uændret.

Forslaget angående de sociale udgifters fordeling kan herefter resumeres således:

- a. Til kommunernes sociale udgifter ifølge lov om offentlig forsorg — bortset fra udgifter til børn af enker og enkemænd m. fl. og til hjælp til kronisk syge — samt til kommunernes udgifter til mælkehjælp og husmoderafløsning (gruppe A) yder staten tilskud på 50 pct. af de afholdte udgifter.
- b. Til kommunernes udgifter til aldersrente, børn af enker og enkemænd m. fl. og hjælp til kronisk syge (gruppe B) yder staten tilskud på 95 pct. af de afholdte udgifter.
- c. Af det samlede statstilskud, der for et regnskabsår udbetales til kommunerne i medfør af reglerne under punkt a. og b., påligner staten kommunerne en trediedel af beløbet. Det beløb, der pålignes kommunerne, fordeles med $\frac{1}{3}$ i forhold til disses indbyggertal, $\frac{1}{3}$ i forhold til de ansatte indkomster og $\frac{1}{3}$ i forhold til de afgiftspligtige grundværdier.

d. Staten overtager den andel af udgifterne til invaliderente, der ikke kan bæres af invalideforsikringsfonden, og de udgifter, der efter reglerne for mellemkommunal refusion pålignes kommunerne som tilskud til arbejdsløsheds- og fortsættelseskasser, sygekasser og private opdragelseshjem.

De nærmere regler vedrørende de sociale udgifters fremtidige fordeling indeholdes i forslag til lov om ændringer i forsorsloven m. fl. love, og angående enkeltheder i de foreslåede regler samt de gældende regler for udgifternes fordeling henvises til bemærkningerne til dette lovforslag.

Til imødegåelse af fremtidige økonomiske vanskeligheder for kommunerne foreslår man — på linie med kommissionsudkastet — at der skabes hjemmel for at yde kommunerne en vis økonomisk støtte i eventuelle konjunkturedgangsperioder. Man har dog — i modsætning til kommissionsudkastet — ikke fundet det hensigtsmæssigt at binde sig til bestemte fordelingskriterier, men indskrænket sig til i loven at fastsætte de almindelige betingelser for, hvornår tilskud kan udbetales og med hvor store beløb. Derimod foreslås fordelingen af tilskudene mellem de i betragtning kommende kommuner først fastlagt i den givne situation af indenrigs- og boligministeren efter indstilling af et særligt sagkyndigt råd, hvori indtræder repræsentanter for indenrigs- og boligministeriet, finansministeriet, Københavns kommune og de kommunale organisationer.

De almindelige betingelser for tilskudsbeløbenes udbetaling foreslås fastsat således, at der blandt kommuner, hvori mindst halvdelen af indbyggerne er bosat i bymæssige bebyggelser, fordeles et beløb af indtil 10 mill. kr. årligt for hver påbegyndt procent, arbejdsløshedsprocenten for hele landet i et kalenderår måtte overstige 15, og at der til nedsættelse af den amtskommunale grundskyld ydes tilskud indtil et samlet beløb af 8 mill. kr. for hver påbegyndt halve procent, landbrugets forrentningsprocent i et kalenderår måtte være mindre end 4.

Herudover foreslås det, at tilskudet til særlig vanskeligt stillede kommuner forhøjes fra indtil 1 mill. kr. til indtil 5 mill. kr.

De omhandlede tilskud foreslås ydet af en fond, som samtidig foreslås oprettet, og som benævnes: »Den kommunale tilskudsfond«. Fondens midler — hvori den fælleskommunale